

ud fra, at den var rigtig, og jeg antager og haaber jo endnu, at den har været rigtig.

Jeg sagde den Gang, at der var ikke noget — altsaa efter hvad det ærede Medlem sagde, jeg kan selvfølgelig ikke huske Ord til andet, hvad jeg har sagt, men det staar jo i Rigsdagstidenden —, men det, jeg sagde den Gang, har jeg sagt paa Grundlag af Meddelelser fra den tilsynsførende Arkitekt, og jeg vil tilføje, for at alting i denne Sag kan staa saa fuldstændig klart som vel muligt, at naar det netop er blevet Justitsraad Meyer, som har været Arkitekt for dette Byggeforetagende, ligger det deri, at han i sin Tid var bleven antaget af Overværgeraadet til at udarbejde Planerne. Jeg skal i den Henseende henvise til, at Overværgeraadets Formand i en Skrivelse af 4. Februar 1906 udtaler: „Der maa bygges en egentlig Anstaltsbygning og Funktionærbolig m. m., og jeg har derfor anmodet Arkitekt, Justitsraad Henry Meyer, der tidligere har hjulpet mig fortrinligt med de forskellige Byggeforetagender, jeg i min tidligere Egenskab af Formand for „Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse“ har haft at gøre med, og som derfor har godt Kendskab til de særlige Forhold ved Anstalter af saadan Art, om Hjælp?“

Det er altsaa den Maade, hvorpaa Justitsraad Meyer er kommen ind i denne Sag, og det var ganske naturligt, at han, efter at Arbejdets Udførelse saa paa Grundlag af hans Overslag, dog med Fradrag af 15,000 Kr., blev bevilget af Rigsdagen, gik over til at blive Justitsministeriets Arkitekt og tilsynsførende ved Arbejdets Udførelse.

Jeg maa maaske sige med Hensyn til dette Spørgsmaal om, hvorvidt Arbejdet var udført godt, som jeg allerede nu har udtalt mig om i Overensstemmelse med den Beretning, der forelaa fra Underudvalget, at jeg tror dog nok, at man vil drive det vel vidt, naar man vil komme til den enkelte Minister, under hvis Administration Udførelsen af et Byggeforetagende hviler samtidig med flere andre Byggeforetagender og Istandsættelsesarbejder og lignende, og sige: Ja, nu skal du holde for her, fordi der i Taget har været nogle Bræder, som have været bomkantede, og fordi der i Gymnastiksalen har været nogle Gulvbræder, som ikke have været ganske, som de skulde. Fordi Entreprenørerne paa et saadant Byggeforetagende have sparet eller ville spare det enorme Beløb af 180 Kr. 44 Øre, er du umulig som Justitsminister; saadan en Justitsminister kunne vi ikke have. Jeg

tror, det vilde være at drive Sagen vel vidt og at stille den en lille bitte Smule paa Spidsen.

Saa kommer det andet Spørgsmaal, om Arbejdets rettidige Udførelse. Jeg har allerede nævnet, hvad der efter min Mening, og som for øvrigt ligger ganske klart for, var Grunden til, at dette Arbejde ikke blev udført i rette Tid. Jeg tror ogsaa, at det er noget, som det vilde være lidt vel underligt at gøre vedkommende Minister ansvarlig for.

Det er selvfølgelig uheldigt, at dette Arbejde ikke er blevet færdigt til den Tid, som er forudsat, men det er jo noget, som dette Arbejde deler med overordentlig mange andre Arbejder, hvor det ofte i endnu højere Grad end her har været Tilfældet. Jeg skal f. Eks. nævne Bygningen til det store kongelige Bibliotek. Det var vist i 1898, den blev bevilget, og det var forudsat, at i Løbet af et Par Aar skulde den være færdig. Det er jo ikke mere end et Aars Tid siden eller saa, at den blev færdig, og det er jo noget, man meget ofte ser ved Opførelsen af offentlige Bygninger, at Arbejdet kommer til at vare meget længere end forudset.

Jeg skal til Eksempel, skønt jeg erkender, at det er to Forhold, der slet ikke kunne sammenlignes, nævne Arbejdet ved det ny Raadhus. De to Byggeforetagender kunne selvfølgelig ingenlunde sammenlignes, fordi det ny Raadhus var en Bygning af en langt betydeligere Størrelse og af en helt anden Natur, i mange Henseender af en langt mere indviklet Arkitektur end „Braaskovgaard“, men for saa vidt kan dette Tilfælde tjene til nogen Sammenligning, som det varede ganske overordentlig længe, inden det ny Raadhus blev færdigt.

Jeg kan ogsaa nævne en Bygning af en langt mindre kompliceret Natur, hvis Opførelse ogsaa varede ganske overordentlig længe. Det var den ny Brandstation nede i Vestervoldgade.

Jeg kan nævne et Anlæg, man skulde synes maatte kunne gøres ganske hurtigt, men som dog varede i overmaade lang Tid. Det var den lille Anstalt under Jorden paa Amagertorv.

Og jeg vilde kunne nævne af offentlige Byggeforetagender det ene efter det andet, som have været ganske overordentlig længe, langt udover den Tid, som man var gaet ud fra, og hvor der ikke har været saadanne uventede Begivenheder som de, der indtraadte under dette Byggeforetagendes Gang.

Nu er Forholdet det, at det Selskab